

Въ сѣщѣ-тѣ годинѣ Борисъ отвори войнѣ съ Сърбы-ты и Хърваты-ты съ намѣреніе да ги подчини подъ власть-тѣ си, и би ся съ тѣхъ до 860 г. нѣ и той както бащѣ си сръшна голѣмы съпротивленія. Въ едно сраженіе съ Сърбы-ты, наши-ти изгубихѣ много мъртвы и заробены, между които бѣше и старый Борисовъ сынъ съ дванадесять боляры: нѣ Борисъ заключи миръ съ Сърбы-ты, та избави сына си и боляры-ты и върна ся въ държавѣ-тѣ си. Съ Сърбы-ты и прѣдни-ти Българскы царіе ся бихѣ за да ги покорять, нѣ съ Хърваты-ты Борисъ първъ начала да ся бие.

Тѣсно-то пріятелство измежду Цареградскый и Прѣславскый дворове быде причина да ся убѣди Българскый Царъ въ Христіанскѣ-тѣ вѣрѣ, и да пожелае да ѣхъ пріеме не само той, нѣ и народъ-тѣ му. И дѣйствително той пріе св. крещеніе отъ Св. Методіа въ 861-вѣ годинѣ, отъ коѣто ся захваща другъ періодъ за Българскѣ-тѣ Исторіѣ.

8

ТРЕТІЙ ПЕРІОДЪ.

Ошъ покръщаніе-шо на Българи-шы до паденіе-шо на царство-шо имъ подъ Византійцы-шы (861—1190).

Въ тоя періодъ отъ народнѣ-тѣ ни Исторіѣ глѣдаме вече на Българскыа народъ като на народъ Христіанскый: Евангелска-та свѣтлина му открыва пѣтя на истинѣ-тѣ и поставя го въ ряда на просвѣщеніе-то отъ това врѣмя. Тукъ отъ еднѣ странѣ Българско-то царство ся усилюва още повече; разширява си